

skes Villighed til at støtte med mere end Ord det, de elskede. Skolen voksede atter; endnu var der mange danske Familier tilbage, og snart kunde Frk. Tauber flytte fra Bagbygningen til et stort, frit liggende Hus paa Byens største Plads. Her maatte hun senere leje en Lejlighed til, ligesom hun ogsaa maatte tage en og efterhaanden flere Lærerinder til Hjælp.

Naar Tyskerne mente, Skolen snart vilde ophøre, var det som sagt, fordi de ikke kjendte Frk. Tauber og særlig ikke den Side af hendes Natur, der maaske var den stærkeste: Evnen til at udvikle sig sammen med Forholdene, bøjede sig for dem og rettede sig efter dem i alt, hvad der var det mindre væsentlige i Forhold til Hovedsagen, opgive alle personlige Ønsker og Tilbøjeligheder, der kunde staa i Strid med det ene, der nu virkelig var blevet hendes Livssag: at bevare en dansk Skole for de danske Piger.

De Børn, hun i Kjøbenhavn havde undervist, havde udelukkende tilhørt dannede Hjem, og det var for saadanne, hun her havde haft i Sinde at oprette en Skole. Derfor maa det betragtes som et ikke ganske ringe Offer af Interesser, Smag og Tilbøjeligheder, som hun bragte, da hun efterhaanden omdannede sin Skole, der tidligere var bleven kaldt „den aristokratiske“, til en Skole for selve „Folkets“ Børn, baade fra By og Land, men et Offer, som hun bragte med Glæde, fordi det gjaldt det underordnede.

Som alt i hendes Virksomhed skete det imidlertid ikke pludselig, med ét Slag, men efterhaanden, ganske jævnt og stille. En Tid lang gik saaledes i Skolen Døtre af de danske Embedsmænd og andre bedre stillede Familier, der endnu var tilbage, — hvoraf nogle var fra endog særlig dannede Hjem —, og sammen med dem optoges de mindre Borgeres og Bøndernes Børn, saa at Skolen paa den Tid i høj Grad nærmede sig det Ideal af en blandet Skole, som saa mange af os have; — kun selve Almuen manglede og maatte mangle; her som i saa mange andre Forhold maatte den fattige bøjede sig under det, som den bedre stillede kunde modsætte sig.

Efterhaanden, særlig efter Krigen 1870, drog imidlertid flere og flere af de bedre stillede Familier bort; hos de faa, der blev tilbage, voksede Børnene til, og Skolen blev nu en slet og ret „Borgerskole“ med aldeles forsvindende Elementer fra de højere Lag. I det alt nævnte Foredrag af Frk. Skram